

By og jer Borgere, jeg har kun mine militære Formaal at passe. Denne Udtalelse stemmer overens med, hvad der senere er fremkommet i forskellige Højreblade, bl. a. „Nationaltidende“, der har antydnet, at den Grund, hvorfor Garnisonen skulde flyttes fra Helsingør, var den, at denne By havde valgt en Socialdemokrat til Folketingsmand. Det er dog egentlig, synes jeg, et stift Stykke, at en medvirkende Grund til, at man vil ruinere en By, skal være dette, at denne By har en politisk Overbevisning og har valgt sig en Repræsentant, som Højre ikke finder Behag i.

Angaaende de Kursus, som ere oprettede ifølge den nye Hærlov, mente den højtærede Minister, at de stemmede overens med, hvad den nye Hærlov bestemmer. Det gøre de nu egentlig ikke. Hærloven siger ikke det mindste om, at Underofficererne skulle have en Uddannelse, som kan komme dem til Nytte i civile Erhverv. Underofficererne have jo deres Erhverv, deres Løn og deres Pension, de ere økonomisk sikrede langt bedre end de Folk, som de nu kunne komme til konkurrere med, naar de blive uddannede i de Fag, der her er Tale om, Bogholderi, Handelsregning, Bankregning og Stenografi. Der er ingen Grund til at uddanne Underofficererne, for at de skulle konkurrere med de civile Borgere, og det er ganske sikkert, at Handels- og Kontormedhjælperne have følt sig truede i deres Erhverv, mene, at der herved bliver paaført dem en Konkurrence, som yderligere vil trykke deres smaa Lønninger ned. Nu siger den højtærede Minister, at det kun skal være et Forsøg, og jeg vil haabe, at dette Forsøg vil blive indskrænket til, at disse Kursus kun komme til at omfatte Fag af almindelig Betydning. Fra vor Side have vi ikke det mindste imod, at Underofficererne dygtiggøres, at de faa almindelig Dannelse. Jeg tror, at det vil være heldigt, naar de skulle optræde overfor de værnepligtige. Men vi finde, at det er urimeligt, at de paa Statens Bekostning skulle uddannes i saadanne Fag, som ikke have noget med deres almindelige Livsgering at gøre.

Dernæst udtalte den højtærede Minister sig om Hærens Forsyning med Heste. Det forekom mig, at den højtærede Minister havde nogen Sympati for det Ændringsforslag, vi have stillet, og som gaar ud paa, at samtlige Heste for Fremtiden indkøbes i Danmark, og at Remontedepotet i Kolding nedlægges. Jeg har egentlig den Opfattelse, at den højtærede Minister meget

gerne vilde stemme for vort Forslag, og jeg slutter det af Udtalelser, som den højtærede Minister tidligere har fremsat om denne Sag her i Tinget. Jeg skal tillade mig at anføre nogle faa af disse Udtalelser. I Samlingen 1896—97, da dette Spørgsmaal var fremme — det har været fremme mange Gange baade før og senere —, udtalte den højtærede Minister følgende: „Jeg vil for mit Vedkommende bringe Finansudvalget en Tak og Paaskønnelse, fordi Udvalget fremdeles har haft dette Forhold for Øje, og jeg vil anmode Udvalget om ikke at blive træt i sine Forhandlinger med den ærede Krigsminister for at tilvejebringe et noget andet Resultat end det, der her foreligger“. Det Resultat, der den Gang forelaa, var, at en meget stor Del af Hærens Heste blev indkøbt i Udlandet. Jeg haaber, at den højtærede Minister staar ved denne Udtalelse den Dag i Dag, og jeg vil da bede den højtærede Konseilspræsident om, at han ikke vil blive træt af at paavirke Krigsministeren, saaledes at vi kunne komme til et noget andet Resultat end det, der foreligger i Øjeblikket. Jeg vil haabe, at den højtærede Konseilspræsident vil støtte os, der have denne Opfattelse, i, at vi ikke trættes i at bringe denne Sag frem for Krigsministeren. Endvidere udtalte den højtærede Minister ved samme Lejlighed følgende: „I disse Dage, da vi have forhandlet om Toldloven, har der jo været talt og skrevet saa meget om Hjemmemarkedets Betydning for Producenterne. Det lader til, at denne Teori ikke er naaet ind i Krigsministeriet, thi ellers vilde Krigsministeriet have henvendt sig mere til Hjemmemarkedet, end det har gjort“. Det er ogsaa en Udtalelse, der peger i samme Retning som vort Ændringsforslag. Og angaaende de udenlandske Hestes Værd udtaler den højtærede Minister følgende: „Men skulde desuagtet den Ulykke indtræde, at vi skulde blive indviklede i en Krig, og denne skulde udstrække sig til et Vinterfelttog, er jeg bange for, at de fremmede Heste vilde krepere som Fluor, idet de ikke godt kunne taale vore klimatiske Forhold“. Med saadanne Øjne saa altsaa den højtærede Minister den Gang paa disse fremmede Heste, og jeg tænker, at hans Syn ikke er ændret i den Henseende. Og naar det er rigtigt, hvad den højtærede Minister den Gang udtalte, synes jeg, det er helt uforsvarligt at købe Heste, der, naar de skulle bruges for Alvor, ville krepere som Fluor. Og til Slut tilføjede den højtærede Minister følgende: „Det skulde dog være mærkeligt, om de